

HN frågar: Minns du hur det var att vara flicka? Vad önskar du världens flickor?

Anneli Andelén
42 år
Sågverksdirektör och
fd fotbollsspelare
Falkenberg
- Jag växte upp på landet i
Älvsered.
Det var tryggt och bra med
mamma hemma. Vi var bara

sju elever i min årskurs. Jag var en typisk pojkflicka, som gillade allt som hade med bollar och idrott att göra - längdskidor, fotboll, badminton och tennis. Jag spelade alltid fotboll med killarna på rasterna och när snön började försvinna på vårkanten så hjälpte jag den på traven genom att skotta för att vi skulle kunna spela fotboll tidigare. Min dröm var att bli proffs. Jag övade faktiskt på att skriva autografer som liten, haha! Det gick som på räls. Jag hade inga motgångar och minns ingen svår tonårstid. Har man ett intresse och lyckas bra med det så får man självförtroende, sen spelar det inte så stor roll om det är musik eller idrott eller något annat. Det är nog tuffare att växa upp i dag. De skönhetsideal som råder nu fanns inte i Älvsered på 70-talet.

Anneli Andelén - "en typisk pojkflicka".

- Ett gott självförtroende och att de får den stöttning av föräldrarna som jag alltid har fått. Jag önskar världens flickor att de får göra det de är bra på och tycker är roligt.

Sassa Buregren
57 år
Konstnär och barnboks-
författare
(bland annat till *Lilla Feministboken*)
Bua

- Jag var en misslyckad flicka. Riktiga flickor var snälla och nystrukna. De var flitiga och hjälpte mamma med hushållssysslorna för man skulle ju lära sig att ta hand om familj och hushåll. Det var inte kul och jag var inte bra på det. Pojkar fick vara vilda och fria. De behövde inte behåga, det förväntades inte att de skulle vara hela och rena. Jag låtsades vara pojke, gick i

Sassa Buregren som "misslyckad flicka".

brorsans urvuxna kläder och distanserade mig från allt flickigt. Men log och neg och hycklade när det krävdes. Som en liten skenhelig ängel. För det var så jag blev bekräftad och godkänd. Man förstod att man inte var bra som man var när man hade anspråk som låg utanför flickrollen. Det slår mig att bluffkänslan, snart-blir-jag-avslöjad, som många med mig bär på grundlades nog i barndomen. I dessa förväntningar som kanske var både omed-

Sassa Buregren, bekräftad och godkänd flicka...

vetna och outtalade men inte desto mindre begränsande.

- För flickor specifikt: Att slippa könsstympling, barnäktenskap och tvångs gifte. För alla barn oavsett kön: Att få gå i skolan och lära sig läsa, skriva och räkna. Och att få vara den man är och få utvecklas utan andra förväntningar än att man ska bli en bra människa.

Hertha Berggren
73 år
Skådespelare, kostymör
och scenograf
Falkenberg:

- Det var härligt att vara flickal jag hade en lycklig uppväxt i en härlig och tokig familj. I skolstaden Skara handlade mycket om att kunskap är något fint och viktigt. Det har präglat mig, liksom tiden efter kriget när mamma höll mottagning för stadens flyktingar om lördagarna och man fick klart för sig vad som

hade hänt i världen. Föräldrarna var måna om att vi skulle sköta oss och de höll oss hårt. Jag hade flätor tills jag var 15 år! Trots att vi hade både barnsköterska och hembiträde hemma var det självklart att man själv skulle bädda sin säng, duka och passa småsyskonen. Det fanns ju ingen TV, så vi umgicks mycket i familjen. Jag minns hur vi satt runt stora matsalsbordet medan pappa eller mamma läste högt eller så spelade vi sällskapsspel. Scouterna var min stora lycka! Jag var blåvinge och vi var ute på hajker och läger. Det var väldigt spännande. Min mamma sa en gång "Hertha! En kvinna är alltid precis så fri som hon vill vara. Man ska alltid följa sin intuition - glöm inte det". De orden har jag haft med mig i livet, precis som pappas "Där alla tänker lika, tänker ingen mycket".

När jag själv fick flickor försökte jag fostra dem på samma sätt; att lära dem att klara sig själva och stå för sina åsikter och att få dem att

Hertha Berggren som flicka.

förstå att det finns mycket som är underbart i livet men man får det inte gratis.

- Mod! Jag önskar världens flickor att de inte ska vara rädda för framtiden. Jag önskar också att de vågar hävda sig själva, men hävda sig med eftertanke och kunskap. Det är de som ska se till att vi får en bättre värld och jag tror att de har framtiden för sig!